

Avaleht>Kohtuasja algatamine>Euroopa justiitsatlas tsiviilasjades>Välksemad kohtuvaldlused Välksemad kohtuvaldlused

Ungari

Artikli 25 lõike 1 punkt a – Pädevad kohtud

Tsiviilkohtumenetluse seadustikku käsitleva 2016. aasta seaduse CXXX paragrahvi 599 kohaselt kuulub Euroopa väiksemate nõuete menetlus regionaalse kohtu juures tegutseva esimese astme kohtu ja Budapestis asuva Buda linnaosa esimese astme kohtu (*Budai Központi Kerületi Bíróság*) pädevusse ja territoriaalse ainujurisdiktsiooni alla.

Artikli 25 lõike 1 punkt b – Sidevahendid

Menetluse alustamise kohta on *Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määruses (EÜ) nr 861/2007, millega luuakse Euroopa väiksemate kohtuvaldluste menetlus*, (edaspidi „määrus“) sätestatud, et Euroopa väiksemate nõuete menetluse alustamiseks peab hageja täitma I lisas esitatud standardse nõudevormi A ja esitama selle pädevale kohtule otse, posti teel või muud edastamisviisi kasutades, näiteks faksi, elektronposti või muu elektroonilise sidevahendi kaudu, mida tunnustatakse liikmesriigis, kus menetlust alustatakse (määruse artikli 4 lõige 1).

Määruses sätestatud normide kohaselt võib nõude esitada kirjalikult. Standardse nõudevormi A võib esitada kohtule otse, posti teel või kasutades elektroonilist sidevahendit vastavalt määruse artikli 25 lõike 1 punktile d.

Tsiviilkohtumenetluse seadustiku paragrahvi 600 lõike 1 järgi võib hageja esitada nõude suuliselt pädevale esimese astme kohtule; kohus registreerib nõude ettenähtud standardvormil. See säte on kooskõlas määruse artikliga 11, millega on ette nähtud võimalus saada praktilist abi vormide täitmisel.

Artikli 25 lõike 1 punkt c – Asutused või organisatsioonid, kes pakuvad praktilist abi

Justiitsministri 1. augusti 2002. aasta käskkirja nr 14/2002 (kohtukorralduseeskirjade kohta) punktis 6 on sätestatud, et kantseleis võetakse kliente vastu kohtujuhi või, kui tegemist on esimese astme kohtuga, siis regionaalse kohtu esimehe määratud ajavahemikul. Kohtuhoones on avalikkusele ligipääsetavas kohas teadetahvel teabega selle kohta, kus ja millal saavad kliendid esitada taotlusi või kaebusi, millal ja kust on võimalik saada teavet ning kellel on õigus avaldusi vastu võtta (sh tööaeg ja kabinet). Samuti on teadetahvil info selle kohta, et avaldused saab ühtlasi jätta kohtu postkasti. Kohus võib teavet esitada ka elektrooniliste sidevahendite kaudu ning avaldada teavet internetis.

Kohtukorralduseeskirja käsitleva käskkirja nr 14/2002 kohaselt osutavad kohtud tööajal klientidele praktilist abi. Lisateave on kättesaadav aadressil <http://www.birosag.hu/>.

Tasuta õigusabi käsitleva 2003. aasta seaduse LXXX alusel hõlmavad jurist-asjaajajate tööülesanded muu hulgas tasuta õigusabi andmist klientidele ning avalduste või muude dokumentide koostamist, mille eest maksab jurist-asjaajajale tasu või kannab kulud (võimalik, et ettemaksena) riik, mitte klient. Tasuta õigusabi saavad kliendid, kes soovivad abi seoses menetlusõiguste või -kohustustega või teha avaldust õiguslike väidete esitamiseks kohtuasjas. Kliendid peavad kuuluma mõnda 2003. aasta seaduse LXXX paragrahvides 4–9 osutatud kategooriasse, nende sissetulek ei tohi ületada nimetatud paragrahvides sätestatud summasid ning nende suhtes ei tohi kehtida 2003. aasta seaduse LXXX paragrahvis 10 esitatud tingimused, mis välistavad õiguse tasuta õigusabile.

Kui menetlus on juba käimas, on 2003. aasta seaduse LXXX paragrahvi 11 lõikega 1 ette nähtud, et tasuta õigusabi raames tagab riik hagejale, kostjale, kaasatud kolmandale isikule, huvitatud isikule, kaebajale ja vastustajale esindamise ning katab kooskõlas eespool nimetatud sätetega teenuse kulud (võimalik, et ettemaksena) kliendi eest. Lisaks 2003. aasta seaduses LXXX sätestatud tingimustele kehtib tingimus, et õigus tasuta õigusabile on ka maksekohustusest vabastatud klientidel. Klientidel on õigus tasuta õigusabile, kui juriidiliste eksperditeadmiste puudumise või kohtuasja spetsiifika tõttu ei oleks nad menetluse is algatades võimalised esindama oma huve või kasutama tõhusalt oma menetlusõigusi.

Artikli 25 lõike 1 punkt d – Elektroonilised kättetoimetamisviisid ja sidevahendid ning nende kasutamisega nõustumise vahendid

Määruse artiklis 13 on sätestatud normid dokumentide kättetoimetamise ja muu kirjaliku suhtluse kohta.

Selleks et suhtlus kohtuga toimuks laialdaselt ja üha enamates kohtumenetlustes elektrooniliselt, on tsiviilkohtumenetluse seadustikuga ette nähtud võimalus ja teatavatel juhtudel kohustus kasutada elektroonilist suhtlust. Tsiviilkohtumenetluse seadustiku alusel (kooskõlas punktiga e) võivad kliendid või nende esindajad valida elektroonilise suhtluse kohtuga, ent mõnel juhul on neil seadusjärgne kohustus kasutada suhtluseks elektroonilisi sidevahendeid.

Elektroonilist suhtlust kasutavad kliendid saavad nõudevormi ning ka kõik muud avaldused ja dokumentaalsed tõendid kohtule vormide esitamise tugiteenuse kaudu (selleks tuleb täita tehnilisele kirjeldusele vastav elektrooniline vorm ja end autentida).

Elektrooniline suhtlus kohtutega toimub kolme sidekanali kaudu:

– postkast klientide keskregistreerimissüsteemis (varasem nimetus „kliendiportaal“; süsteemis saab klient hallata talle sealtkaudu turvaliselt kättetoimetatud dokumente);

– ametlik postkast (ette nähtud haldusasutuste ametlikuks elektrooniliseks suhtluseks);

– ettevõtjate portaal (äriühingutele, juristidele, muus ELi liikmesriigis kui Ungaris registreeritud juristidele ning patendivolinikele ette nähtud süsteem, kus klient saab hallata talle sealtkaudu turvaliselt kättetoimetatud dokumente).

Klientide keskregistreerimissüsteemi kasutamiseks saavad kõik füüsilised isikud registreeruda registreerimisasutuses (valitsuse klienditeenindusbüroos või infobüroos (*Kormányablak*), maksuhalduri klienditeenindusbüroos, saatkondades ja teatavates postkontorites) või elektrooniliselt, autentides end pärast 1. jaanuari 2016 välja antud kehtiva ID-kaardiga. Iseregistreerimiseks on vaja ametlikku isikut tõendavat dokumenti (ID-kaart, pass, juhiluba kaardi kujul) ja e-posti aadressi. Välismaalased, kes ei ole registreeritud isikuandmete ja aadressiregistris, esitavad isikusamasuse tuvastamiseks passi või vajaduse korral elamisloa. EMP liikmesriikide kodanikud, kes ei ole registreeritud isikuandmete ja aadressiregistris, esitavad isikusamasuse tuvastamiseks passi või muu ametliku isikut tõendava dokumendi. Registreerimisel peavad kliendid tõendama oma isikut ja andma allkirjaga nõusoleku oma andmete töötlemiseks. Seejärel kontrollib keskkantselei andmeid isikuandmete ja aadressiregistri alusel (või kui tegemist on välismaalasega, kelle andmed registris puuduvad, kasutatakse välismaalaste registrit). Nende andmete kõrval on füüsilisel isikul vaja kordumatut kasutajanime ja e-posti aadressi, millele saadetakse esimeseks sisselogimiseks vajalik ühekordne kood.

Ettevõtjate portaali ja ametliku postkasti teenuse ühine joon on see, et kasutajatel peavad nende kasutamiseks olema teatavad õigused. **Ametlikku postkasti** saavad kasutada kesksüsteemiga ühendatud organisatsioonid. **Ettevõtjate** portaali saavad kasutada äriühingud ja esindajad.

Elektroonilist suhtlust kasutavad kliendid peavad saatma avaldused kindlal **vormil**, kui riikliku kohtute ameti juhataja on sellise vormi kehtestanud. Kui vorm puudub, peavad elektroonilise suhtluse kasutajad laadima avalduse ja selle lisa(d) üles ühes riikliku kohtute ameti juhataja heakskiidetud failivormingus, mis

on loetletud kohtute keskkeebisaidil (<http://www.birosag.hu/>). Vormide allalaadimiseks peab olema installitud vormide täitmise eritarkvara (*Általános Nyomtatványkitöltő Keretprogram (ÁNYK)*), mille abil saab vorme täita ning elektroonilisi dokumente lisadena üles laadida. Avaldus ja selle lisad tuleb kohtule saata elektrooniliselt allkirjastatuna või kasutades isiku tuvastamisel põhinevat dokumentide autentimise teenust. Praktiline teave vormi täitmise kohta on kättesaadav kohtute keskkeebisaidil. Kui esitatud avaldus ei vasta IT-nõuetele, teavitatakse elektroonilist suhtlust kasutavaid kliente otse avalduse esitamise protsessi käigus. Kui elektroonilist suhtlust kasutavate klientide üleslaaditud avaldused vastavad IT-nõuetele, saadab teenindussüsteem neile **kättesaamiskinnituse**. Avaldus loetakse kohtule kättetoimetatuks selles osutatud ajal.

Kohus saadab elektroonilist suhtlust kasutavatele klientidele (automaatselt) teenindussüsteemi kaudu kõigi avalduste korral **kättesaamist tõendava dokumendi**. (Kohtukorralduseeskirju käsitleva käskkirja nr 14/2002 punkt 75/C.)

Elektroonilist suhtlust kasutavatele klientidele teatatakse dokumentide kättesaamisest e-posti teel ning kui nad klõpsavad kirjas esitatud lingil, saavad nad dokumentidega tutvuda. Lingil klõpsamine loob **elektrooniline vastuvõtuteatis**, mis sisaldab saatja ja adressaadi nime, kohtuasja numbrit ning dokumendi kättesaamise kuupäeva; see teatis saadetakse nii kohtule kui ka elektroonilist suhtlust kasutavale kliendile. Tsviilkohtumenetluse seadustikuga ette nähtud elektrooniline vastuvõtuteatis ja posti teel kättetoimetamist tõendav vastuvõtuteatis vastavad määruse artikli 13 lõikes 1 sätestatud nõuetele vastuvõtuteatiste kohta. Kui teenindussüsteemi andmete kohaselt ei ole dokument vastu võetud, hoolimata sellest, et saajat on kaks korda teavitatud, loetakse see kättetoimetatuks viiendal tööpäeval pärast teisel teatisel märgitud kuupäeva.

Artikli 25 lõike 1 punkt e – Isikud või kutsealade esindajad, kellel on seadusjärgne kohustus nõustuda elektrooniliste sidevahendite abil toimuva dokumentide kättetoimetamise või muu kirjaliku suhtlusega

Määruse artiklis 13 on sätestatud normid dokumentide kättetoimetamise ja muu kirjaliku suhtluse kohta.

Selleks et suhtlus kohtuga toimuks laialdaselt ja üha enamates kohtumenetlustes elektrooniliselt, on tsviilkohtumenetluse seadustikuga ette nähtud võimalus ja teatavatel juhtudel kohustus kasutada elektroonilist suhtlust.

Koosõlas tsviilkohtumenetluse seadustiku paragrahvis 608 sätestatud asjaomase normiga on elektroonilist suhtlust kasutavate isikute kategooriad loetletud *2015. aasta seaduses CCXII, milles on sätestatud elektroonilisi haldus- ja usaldusteenuseid käsitlevad üldeeskirjad*.

2015. aasta seaduse CCXII paragrahvi 9 lõike 1 kohaselt on elektrooniline suhtlus kohustuslik alljärgnevatele isikutele, välja arvatud juhul, kui seadusest või rahvusvahelise lepingu alusel võetud kohustusest tuleneb teisiti:

a) alljärgnevad isikud klientidena:

aa) ettevõtjad,

ab) riik,

ac) kohalikud omavalitsused,

ad) eelarveorganid,

ae) peaprokurör,

af) notarid,

ag) ametiasutused,

ah) muud, punktides ac–ag nimetatata haldusasutused ning

b) klientide õigusnõustajad.

Tsviilkohtumenetluse seadustiku paragrahvi 608 lõike 2 ning paragrahvi 75 lõike 1 alusel käsitatakse esindajatena järgmisi isikuid:

a) advokaadid ja õigusbürood;

b) advokatuuri õigusnõustajad advokaadina tegutsemise seaduses kindlaksmääratud kohtuasjades;

c) kohtunikud ja kohtusekretärid, kes on volitatud esindama juriidilise isiku staatusega kohut;

d) peaprokurör, kellel on volitus esindada prokuratuuri;

e) nooremjuristid ja -õigusnõustajad (kui neil on tsviilkohtumenetluse seadustiku alusel luba kohtuasjades osaleda) ning

f) muud õigusaktides kindlaksmääratud isikud.

Artikli 25 lõike 1 punkt f – Riigilõiv ja makseviisid

1990. aasta lõivuseaduse XCIII paragrahvi 74 lõikes 1 on sätestatud, et menetluse algatanud pool saab igat liiki kohtumenetluse puhul (olenemata sellest, kas menetlus algatati paberipõhiselt või elektrooniliste vahendite abil) tasuda kõik kohtumenetluse riigilõivud tempelmaksu asemel elektrooniliselt (kui see on tehniliselt võimalik) elektroonilise makse- ja arveldussüsteemi kaudu. Elektrooniline makse- ja arveldussüsteem on elektroonilist makseteenust ja seotud arveldussüsteemi hõlmav kesksüsteem, mille kaudu saavad kliendid täita oma maksekohustusi elektroonilisi haldusteenuseid osutavate asutuste ees; makseid saab teha pangakaardiga, virtuaalkaardiga või internetipanga kaudu elektroonilise halduse käigus.

1990. aasta lõivuseaduse XCIII paragrahvi 42 lõike 1 kohaselt moodustab riigilõiv üldjuhul hagimenetluste korral 6% hagi eseme väärtusest ning hagita menetluste korral 3% vaidluse eseme väärtusest. 1990. aasta seaduse XCIII paragrahvi 46 lõikes 1 on sätestatud, et kohtuotsuste edasikaebamise korral moodustab riigilõiv 8% vaidluse eseme väärtusest.

Artikli 25 lõike 1 punkt g – Edasikaebamismenetlus ja pädev kohus, kellele edasikaebus esitada

Määruse kohaldamisel on tavapärane õiguskaitsevahend edasikaebamine ning erakorraline õiguskaitsevahend teistmine ja läbivaatamise avaldus.

Teise astme menetluse algatamiseks tuleb esitada kirjalik **kaebus** esimese astme kohtule. Pooled ja isikud, keda otsus mõjutab, võivad edasi kaevata nendega seotud otsuse osa. Otsuse saab edasi kaevata 15 päeva jooksul alates otsuse teatavakstegemise kuupäevast.

Kaebuses tuleb märkida sellega vaidlustatava kohtuotsuse number ning kohtuotsuse säte või osa, mis kaebusega vaidlustatakse, sõnaselgelt nõuda, et teise astme kohus muudaks vaidlustatavat sätet või osa esimese astme kohtu otsuses või tühistaks selle, ning kirjeldada materiaal- või menetlusõiguslikku rikkumist, millega kaebuse esitaja oma kaebust põhjendab, välja arvatud juhul, kui õigus nõuda otsuse läbivaatamist ei sõltu õigusrikkumise olemasolust.

Üldjuhul langetab teise astme kohus kaebuse suhtes otsuse ilma kohtuistungiga, välja arvatud juhul, kui kumbki pooltest nõuab kohtuistungit, kui kohus peab seda põhjendatuks või kui kohtuistungil on vaja koguda tõendeid. **Teistmist** saab taotleda lõpliku kohtuotsuse ja muu sama mõjuga otsuse suhtes, kui:

a) pool esitab fakti, tõendi, lõpliku kohtuotsuse või muu ametliku otsuse, mida kohus ei võtnud hagi menetlemisel arvesse, tingimusel, et kui seda oleks algselt arvesse võetud, oleks otsus olnud tema suhtes soodsam;

b) pool jäi hagimenetluses kaotajaks vastaspoole, kohtuotsuse langetamisel osalenud kohtuniku või muu isiku toimepandud kuriteo tõttu;

c) pool tugineb oma kohtuasjas Euroopa Inimõiguste Kohtu tehtud otsusele, millega tehakse kindlaks Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis (allkirjastatud Roomas 4. novembril 1950; Ungari õigusaktidesse üle võetud 1993. aasta seadusega XXXI) ja selle lisaprotokollides sätestatud õigus(t)e rikkumine, tingimusel et tema kohtuasjas tehtud lõplik kohtuotsus põhineb samal rikkumisel ning Euroopa Inimõiguste Kohus ei määranud poolele hüvitist või kahju ei ole võimalik hüvitada;

d) enne asjaomase kohtuotsuse vastuvõtmist on varem vastu võetud lõplik kohtuotsus, mis on seotud sama õigusega;

e) hagiavaldus või muu dokument edastati poolele avaliku teadaande teel, rikkudes avalikku kättetoimetamist käsitlevaid sätteid (tsiviilkohtumenetluse seadustiku paragrahv 393).

Teistmist saab taotleda kuue kuu jooksul alates kuupäevast, mil vaidlustatud kohtuotsus jõustus. Kui pool sai teistmise põhjusest teada või tal tekkis võimalus taotleda teistmist pärast seda kuupäeva, arvestatakse tähtaega alates vastavast hilisemast kuupäevast. Viie aasta möödudes kohtuotsuse jõustumise kuupäevast ei ole teistmine enam võimalik ning põhjendused, miks sellest tähtajast kinni ei peetud, ei ole vastuvõetavad. Teistmise avalduses tuleb viidata kohtuotsusele, mille teistmist taotletakse, ning esitada taotletava otsuse sisu. Avalduses tuleb esitada faktid ja tõendid, mille põhjal teistmist taotletakse, ning sellele tuleb lisada asjaomased dokumendid. Kui avaldus esitatakse rohkem kui kuus kuud pärast vaidlustatava kohtuotsuse lõplikkuks ja siduvaks muutmise kuupäeva, tuleb esitada põhjendus.

Teistmise avaldus tuleb esitada kirjalikult esimese astme kohtule, kes hagi menetles. Pool võib avalduse esitada ka nii, et see protokollitakse. Teistmise küsimuses on otsustuspädev põhikohtuasja menetlenu esimese astme kohus. Kui teistmine lubatakse, peab see tsiviilkohtumenetluse seadustiku alusel toimuma avalduse piires. Olenevalt hagi teistmise tulemusest jätab kohus teistmise avalduses vaidlustatud kohtuotsuse muutmata või võtab kooskõlas õigusnormidega vastu uue otsuse, tunnistades kõnealuse kohtuotsuse täies ulatuses või osaliselt kehtetuks (tsiviilkohtumenetluse seadustiku paragrahvid 392–404).

Selleks et vaidlustada teise astme kohtu lõplikkuks ja siduvaks muutunud sisulist otsust, saab **lābivaatamist** taotleda erakorralise hagina, välja arvatud teatavatel seadusega ettenāhtud erandjuhtudel. Kui seaduses ei ole sätetatud teisiti, on lābivaatamise esemeks lõplik sisuline kohtuotsus või lõplik sisuline kohtumāarus.

Lõpliku sisulise kohtuotsuse või lõpliku sisulise kohtumāaruse lābivaatamist saab Ungari kõrgeimalt kohtult (*Kúria*) taotleda kohtuasja pool või muu isik, kelle suhtes otsust/māarust kohaldatakse, teda mõjutava sätte suhtes, toetudes kohtuasja sisu mõjutavale rikkumisele või Ungari kõrgeima kohtu avaldatud otsuses osutatud erandile seoses teatava juriidilise küsimusega.

Põhimõtteliselt ei ole lābivaatamine kohaldatav omandiõigusega seotud kohtuasjade korral, mille puhul lābivaatamise avalduses vaidlustatav summa ei ole üle 5 miljoni Ungari forint.

Eespool nimetatud juhul võib Ungari kõrgeim kohus aga erandkorras lābivaatamist lubada, kui kohtuasja sisu mõjutava rikkumise analüüs on põhjendatud vajadusega tagada kohtupraktika ühtsus või areng, tõstatatud õigusküsimuse erilise olulisuse või ühiskondliku tähtsusega või – kui teise astme kohus ei ole otsust teinud – vajadusega küsida eelotsust Euroopa Liidu Kohtult. Selleks et saada luba lābivaatamiseks, peab pool esitama avalduse esimese astme kohtule 45 päeva jooksul alates kohtuotsuse teatavakstegemisest.

Lābivaatamise loa taotlemisel peab pool osutama kohtuotsusele, mille suhtes ta lābivaatamist taotleb, kohtuasja sisu mõjutavale rikkumisele ja konkreetsele seadusele, mida on rikutud, ning esitama loa aluseks olevad põhjendused ja õigusküsimused.

Lābivaatamise avaldus tuleb esitada esimese astme otsuse teinud kohtule 45 päeva jooksul alates otsuse teatavakstegemise kuupäevast. Lābivaatamise avaldus peab vastama avalduste suhtes kohaldatavatele üldnõuetele ning sisaldama tsiviilkohtumenetluse seadustiku paragrahvis 413 sätetatud lisasid. Üldjuhul otsustab Ungari kõrgeim kohus lābivaatamise avalduse üle ilma kohtuistungita (tsiviilkohtumenetluse seadustiku paragrahvid 405–424).

Artikli 25 lõike 1 punkt h – Lābivaatamise taotlemise menetlus ja lābivaatamiseks pādevad kohtud

Māaruse artikli 18 lõike 1 kohaselt on lābivaatamise avalduse üle pādev otsustama kohus, kes tegi asjaomase kohtuotsuse Euroopa vāiksemate nõuete menetluse raames. Loetelu kohtutest, kes on pādevad menetlust korraldama ja seega kohtuotsuseid tegema, on esitatud kooskõlas māaruse artikli 25 lõike 1 punktile a avaldatud teabe vastavas osas.

Māaruse artikli 19 alusel kohaldatakse lābivaatamise avaldusega seotud menetluse suhtes ka tsiviilkohtumenetluse seadustiku asjaomaseid sätteid, seda küsimustes, mille puhul māaruse artiklis 18 ei ole sätetatud teisiti.

Euroopa vāiksemate nõuete menetlust reguleeritakse muu hulgas tsiviilkohtumenetluse seadustikus kehtestatud konkreetsete normidega māaruse artikli 18 kohase lābivaatamise kohta (tsiviilkohtumenetluse seadustiku paragrahvi 602 lõiked 1–3). Tsiviilkohtumenetluse seadustikus on sõnaselgelt sätetatud, et lābivaatamise suhtes kohaldatakse tegevusetuse tõendamist käsitlevaid norme ning vālistatakse võimalus taotleda tähtaja ennistamist juhul, kui kassatsioonkaebuse esitamise tähtajast ei ole kinni peetud; samuti ei saa edasi kaevata kohtumāarust, millega lūkatakse lābivaatamise avaldus omal algatusel tagasi.

Sellest tulenevalt tuleb māaruse artikli 18 kohases lābivaatamise avalduses esitada lābivaatamise põhjus ja selle aluseks olevad asjaolud. Avaldus ei peata kohtuotsuse täitmist. Kui aga avaldus tõenäoliselt rahuldatakse, võib kohus omal algatusel ja ilma vastaspoolt āra kuulamata otsustada otsuse täitmise peatada. Taotluse korral võib kohus peatamist käsitlevat otsust muuta. Kui lābivaatamist ei ole seadusega ette nāhtud või avaldus esitatakse liiga hilja, lūkatakse avaldus selle põhjendatust kontrollimata tagasi. Enne kui kohus langetab avalduse küsimuses otsuse, võib ta pooled āra kuulata. Seda, kas avalduse esitamise eeltingimused on täidetud, hinnatakse võrdsetel alustel. Kui kohus avalduse rahuldab, korraldatakse kohtumenetlust vastavas raamistikus. Avalduse tagasilükkamise otsuseid on võimalik edasi kaevata.

Artikli 25 lõike 1 punkt i – Aktsepteeritavad keeled

Tsiviilkohtumenetluse seadustiku kohaselt toimuvad menetlused ungari keeles (tsiviilkohtumenetluse seadustiku paragrahvi 113 lõige 1). Samuti on tsiviilkohtumenetluse seadustikus sätetatud, et kohtule esitatavad dokumendid, kohtudokumendid ja -otsused tuleb esitada ungari keeles, välja arvatud juhul, kui seaduses, Euroopa Liidu siduvas aktis või rahvusvahelises konventsioonis on sätetatud teisiti. Samuti on seadusega ette nāhtud, et kohtumenetluses on igaühel õigus anda suulisi ütlusi emakeeles ning kasutada emakeelt, regionaal- või vähemuskeelt rahvusvahelise konventsiooniga ette nāhtud ulatuses. Kohus võib māarata tõlgi või tõlkija, kui see on vajalik nende õiguste kasutamiseks või muul viisil nõutav seadustiku selliste sätete alusel, milles käsitletakse kasutatavaid keeli. Vastavalt Euroopa vāiksemate nõuete menetluse erinormidele on seadustikus sätetatud, et kohus võib poole esitatud dokumendi kinnitatud tõlget nõuda üksnes juhul, kui kohtuasja olulisi fakte ei ole võimalik kindlaks teha muul viisil (tsiviilkohtumenetluse seadustiku paragrahvi 600 lõige 5).

Ungari ei ole teatavaks teinud ametlikku keelt, mis ei ole tema riigikeel, kuid mille kasutamist ta võib kinnituse puhul aktsepteerida; māaruse artikli 21a lõike 1 kohaselt on tal õigus seda mitte teatavaks teha.

Artikli 25 lõike 1 punkt j – Ametiasutused, kelle pādevusse kuulub taitmine

Tāitekorraldusi saab Ungaris māaruse kohaldamisalasse kuuluvatel juhtudel anda vōlgniku elukoha regionaalse kohtu juures tegutsev esimese astme kohus. Elukoha puudumisel võib tāitekorralduse anda esimese astme kohus taitemenetluse vōimalikuks esemeks oleva vara asukohas, vālismaal registreeritud āriühingu Ungari harukontori asukohas või – otsese kaubandusliku esindamise korral – filiaali või esinduse asukohas. Budapestis on selleks Buda linnaosa esimese astme kohus.

Otsust taitval kohtul on õigus vōtta Ungaris artikli 23 kohaseid meetmeid. Ungari õiguses on otsust taitev kohus see kohus, kuhu on māaratud menetlust lābi viiv sõltumatu kohtutāitur.

Viimati uuendatud: 02/01/2024

Käesoleva veebilehe asjaomaseid keeleversioone haldavad asjaomased liikmesriigid. Tõlked on teostanud Euroopa Komisjoni teenistused. Originaali tehtavad võimalikud muudatused asjaomase riikliku ametiasutuse poolt ei pruugi kajastuda tõlkeversioonides. Euroopa Komisjon ei võta vastutust selles dokumendis sisalduva ega viidatud teabe ega andmete eest. Palun lugege õiguslikku teadaannet lehekülje eest vastutava liikmesriigi autoriõiguste kohta.